

4.mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund

DES. 76

LEDER:

fram for gode beretningsdiskusjoner

KAMERATER:

Vi går nå i gang med å diskutere forslaget til beretning til NKS' 2. landsmøte. Dette er en viktig politisk oppgave som alle medlemmer må ta svært alvorlig på. Beretningsdiskusjonen er et viktig ledd i korrigeringa av det moderne-revisjonistiske avviket i forbundet, et viktig ledd i kampen mot revisjonismen i egne rekker, for å konsolidere NKS på korrekte, kommunistiske linjer.

Denne oppgava kan ikke løses godt hvis vi går til den med ei liberalistisk og halvhjerta innstilling. Uten at vi bekjemper en rekke feilaktige ideer hos oss sjøl, kan beretningsdiskusjonene bli et tomt, formelt rituale, som ikke bringer oss noe framover. Beretningsdiskusjonene er også et ledd i korrigeringa av byråkratiske avvik i forbundet, et ledd i arbeidet med å skjerpe den ideologiske kampen og styrke det levende, demokratiske livet i laga.

Hvilke ideer er det som truer gjennomføringa av beretningsdiskusjonene? Her er noen:

"Å diskutere fortida er vel ikke så viktig, nå gjelder å konsentrere seg om oppgavene framover." Men beretninga er ikke et dokument som tar opp løst og fast fra fortida. Den er derimot et programmatisk dokument som kritiserer feilaktige linjer og streker opp riktige. Det er to grunner til at det er viktig å ta alvorlig på beretningsdiskusjonene:

- 1) Vi må oppsummere fortida, både det riktige og det feilaktige, for å lære av det som var bra og hindre feil i framtida.
- 2) Beretninga tar stilling til hva som er ei korrekt kommunistisk linje på de ulike områdene, den tar stilling til hvilket grunnlag vi skal stå på framover.

"Det er ikke så farlig om ikke akkurat jeg setter meg grundig inn i beretninga og tar stilling til hva som er riktig og hva som er feilaktig, for det er sikkert andre som er mer framskredne enn meg som gjør den jobben". Nei, det er slett ikke sikkert at andre gjør den jobben. Historia til NKS er full av eksempler på at framskredne kamerater har tatt feil, og mindre framskredne kamerater har hatt rett.

I en kommunistisk organisasjon har alle ansvar for den politiske linja, det er nettopp den bevisste oppslutninga om en bestemt politikk som er vår styrke. En tankegang av den typen som er skissert ovenfor vil gjøre NKS til en slik kadaverorganisasjon som borgerskapet hevder at den er.

"Jeg er usikker på om det jeg har tenkt å si er riktig, så derfor golder jeg heller kjeft." I NKS' vedtekter er en slik holdning helt riktig stemplet som fraksjonisme. Når en holder tett med tvil og motsigelser, i stedet for å ta dem åpent opp innad i organisasjonen, saboterer en medlemsdemokratiet og kampen for å nå fram til enhet. Hva om det du hadde tenkt å si er helt riktig? Ved å holde kjeft hindrer du feil i å bli korrigert, og lar dem få vokse videre i fred. Hva om det du hadde tenkt å si er feilaktig? Ved å holde kjeft, hindrer du feilaktige ideer i å bli bekjempa, du be-

skytter feil i organisasjonen og hjelper på den måten revisjonismen i å bite seg fast.

"Jeg er så ny og har ikke vært med så lenge, så jeg klarer ikke å ta stilling til det beretninga skriver, f.eks. om stiftelseslandsmøtet." I beretninga er det de politiske linjene som er hovedsaken. Sjøl om du ikke var med i 1974, er du fullt ut i stand til å ta stilling til om studentene er reaksjonære og håpløse, om vi trenger et kommunistisk studentforbund, om korrigeringa av det kommunistiske studentforbund et er mulig. Ingen av oss var med i det kinesiske kommunistpartiet under kulturrevolusjonen heller. Men vi har likevel ingen problemer med å ta stilling mellom Mao Tsetung og Liu-Shao-chi, fordi vi bedømmer ut fra den politiske linja.

"Nå har vi gjennomført begge lagsmøtene, så nå er beretningsdiskusjonen unnagjort." Men det er slett ikke sikkert. Har dere løst de motsigelsene som oppsto i diskusjonene? Har dere avklart den tvilen som reiste seg? Og framfor alt, har dere laga skriftlige endringsforslag til de delene av beretninga dere synes var feilaktige eller dårlige?

Husk, dere har ikke bare ansvar for beretningsdiskusjonen i deres eget lag, dere har ansvar for at den beretninga som blir vedtatt på landsmøtet er ei riktig og god beretning. Derfor må det som dere kommer fram til på lagsmøtene bringes videre, slik at de som jobber med beretninga, og de som skal vedta eller forkaste den på landsmøtet, kan ta stilling til det dere mener.

Kritikk av typen: "Avsnittet om interessekampen er overflatisk" eller "Det må stå mer om masselinja" er fullstendig verdiløs, fordi den ikke sier noe om hvilke politiske linjer kritikerne vil ha fram. Hvis det derimot står: "Avsnitte om at det var riktig å opprette NKS endres til : Det var

feilaktig å opprette NKS", så har vi fått stilt en politisk motsigelse. Hensikten med beretningsdiskusjonen er nettopp å stille politiske motsigelser, diskutere dem og nå fram til enhet. Der er slett ikke sikkert at denne jobben er gjort i løpet av to lagsmøter. Derfor må diskusjonene føres videre, i 4. mai, i lokale internblader osv. Styrene må ta et spesielt ansvar for å lede beretningsdiskusjonene slik at det blir en diskusjonsbevegelse, og ikke bare formell gjennomføring av et par møter.

Den politiske og ideologiske kampen er selve livet i en kommunistisk organisasjon. Dersom denne kampen stilner, vil organisasjonen helt sikkert degenerere, og revisjonismen kan overta uten motstand.

Bekjemp revisjonismen, fram for et levende medlemsdemokrati og skarp ideologisk kamp, fram for gode beretningsdiskusjoner !

NKS er den reelle lederen av studentenes kamp i dag !

Dette blir benekta på ulike måter i beretningsdiskusjonen. Det blir hevda at NKS er "en klump om foten" til AKP, at NKS ble danna for å lette presset på RU og AKP, at ei studentisolasjonistisk linje var grunnelsen for å danne NKS - og at det er tvilsomt om NKS står på ei kommunistisk generallinje.

Konsekvensen av disse ideene er at NKS bør nedlegges. Svært få sier dette direkte, men den mest nærliggende slutningen av svartsynet på NKS og studentene er at det bør skje. Dette svartsynet er svært utbredt i NKS i dag, og det er intet annet enn en gjengivelse av det vrengebildet borgerskapet (i Dagbla, Universitas, Gnisten osv.) sprer om studentene og kommunistene. De hevder at studentene er privilegerte, har det bra, snylter på arbeiderklassen og har ingenting til felles med arbeiderklassen eller andre undertrykte grupper. Videre at NKS og AKP er ekstremister som er uten innflytelse blant studentene. Det er fordi de manipulerer med studentene, jobber så intenst mens resten av studentene er passive, at det virker som om de har stor innflytelse osv. De borgerlige gruppene, slik som "Sosialistisk Front" i Oslo, hevder da også nettopp at hovedtendensen både i verden, i Norge og på lærestedene er "høyrestrøm" og reaksjon.

Alt dette er løgn. Men borgerskapet så gjerne at det var slik - og særlig at NKS ikke eksisterte. Virkeligheten er at borgerskapet pga den økonomiske krisa setter opp prisene, senker stipendene, hever lånerenta, rasjonaliserer studiene osv. At de demokratiske rettene innskrenkes for å kvæle opposisjonen mot dette. At studentene har spilt en meget stor rolle for de arbeiderne som har vært i streik de siste årene. At mange studenter går i 1.mai-tog, 21.aug.tog osv.

Videre at bare sosialismen kan sikre lik rett til utdanning, trygge leveforhold for studentene. Og at det bare er NKS som arbeider i samsvar med studentenes objektive interesser og nettopp derfor har stor innflytelse blant studentene.

NKS hadde ikke greid dette om AKP ikke hadde eksistert eller om det hadde vært svakt: Når NKS vinner framgang er det fordi vi setter AKPs linjer ut i livet, når vi har gjort feil er det fordi vi har brutt med partilinja, partiet har da gripi inn og fått oss på veien igjen. Samtidig hadde AKPs linjer hatt mye mindre innflytelse blant studentene hvis ikke NKS hadde eksistert.

NKS er resultatet av AKPs riktige linje om at studentene er viktige i klassekampen og at AKP er i stand til å lede et slikt studentforbund. Derfor er alle forsøk på å sette NKS opp mot AKP, splitte NKS fra AKP -som at AKP er bra, men NKS er dårlig, AKP har ei riktig generallinje, mens NKS er revisjonistisk osv + like mye et angrep på AKP som på NKS.

Svartsynet på studentene og NKS, og mistilliten til NKS og AKP som ligger bak dette, er en svært alvorlig trussel mot korrigeringa av NKS. Uten at vi bekjemper alle vrengebilder av AKP og NKS og studentene, vil vi ikke være i stand til å gjøre studentene til en enda større kraft i klassekampen.

Siri

er SV bedre enn de åpent borgerlige partiene ?

En del kamerater har hevdet dette synet i beretningsdiskusjonene. Det finnes også mange eksempler på at kamerater i praksis har stått for et slikt syn, enten de har formulert det åpent eller ikke. Et eksempel:

- På en skole hadde en representant for organisasjonen SAIH vært på besøk, stort møte med mange folk til stede. Representantene var beinhardte revisjonister, la fram et varmt forsvar av sosialimperialismens innblanding i Angola og roste den Moskvatro organisasjonen ANC i Azania. Våre kamerater på møtet lot være å ta opp kampen mot disse folkas proimperialistiske propaganda. Grunn: De mente at på deres skole fungerte denne propagandaen progressivt fordi det var så mange reaksjonære på møtet som forsvarte Kissingers "fredsplaner" osv. Videre mente våre kamerater at de måtte ta hensyn til SVerne på skolen, som er "progressive", og står for mange bra saker lokalt.

Hva innebærer synet til kameratene på denne skolen? Jo, det innebærer at de sjøl mener: - At sosialimperialismens morderfelttog i Angola, dens voldelige og blodige undertrykkelse av det angolesiske folket (en undertrykkelse som stadig skjerpes) er mer "progressiv" enn Kissingers "fredsplaner".

Disse kameratene må sjøl langt på vei dele revisjonistenes syn på Sovjet som ei anti-imperialistisk kraft og en konsekvent støtte for frigjøringsbevegelser i den tredje verden. Marxist-leninistenes syn er derimot at Bresjnev ikke er et hår bedre enn Kissinger, og at sosialimperialismens felttog i Angola var det mest brutale imperialistiske overgrepet mot et folk på vei til frigjøring siden amerikanernes krigføring i Vietnam.

Hvordan kan propaganda for et slikt imperialistisk overgrep fungere progressivt? Hadde det vært noe framskritt om de "reaksjonære" på møtet hadde sluttet å tro på Kissinger og i stedet begynt å tro på Bresjnev? Sjølsagt ikke. Begge standpunkter er like reaksjonære og pro-imperialistiske.

- At SV-laget på skolen er "progressivt" sjøl om det støtter ei aggressiv imperialistisk supermakt, nemlig det fascistiske Sovjet, som drømmer om verdensherredømme på samme måte som Hitler gjorde det. Hvordan kan SV-laget være progressivt når det støtter en slik stat?

Nå er det ganske sikkert medlemmer i SV-laget på denne skolen som oppriktig ønsker å slåss mot imperialismen og for sosialismen, men som ikke har skjont at nettopp Sovjet er en av de viktigste fiendene i en slik kamp. Hva skjer hvis vi unnlater å ta opp spørsmålet om Sovjet "av hensyn til" slike folk? Jo, de vil fortsette å støtte en reaksjonær sak. Dersom folk virkelig ønsker å slåss for sosialismen, dersom de virkelig er progressive, da vil de bøye seg for sannheten når vi legger den fram for dem, og de vil slutte å støtte sosialimperialismen og melde seg ut av SV.

Nettopp av hensyn til alle progressive og ærlige SV-medlemmer og sympatisører er vi nødt til å føre en hard kamp mot revisjonismen og avsløre SV på hvert eneste spørsmål i klassekampen. Dersom vi ikke fører en slik kamp, henviser vi disse folka til å fortsette som støttespillere for borgerskapets og imperialismens politiske agenturer, i stedet for å gi dem en sjanse til å bli det de egentlig ønsker å bli: forkjempere for arbeiderklassens og sosialismens sak.

SV er et borgerlig arbeiderparti. De borgerlige arbeiderpartiene skal spille femtekolonnens rolle i arbeiderklassen: De skal undergrave arbeiderklassens kamp innafra og på den måten sikre seieren for borgerskapet. En femtekolonne kan sjølsagt ikke utføre sin oppgave dersom den blir avslørt. Derfor er det nødvendig for et borgerlig arbeiderparti å skjule den reaksjonære politikken sin, å framstå som et parti som ivaretar arbeiderklassens interesser.

forts. S. 12

Kamerater Klassekampen skal bli dagsavis fra 1. april - Dette begynner å bli en gammel nyhet, men en god nyhet som denne bør gjenn-
tas mange ganger. Alle medlemmer i NKS veit også at det pågår ei kampanje for å nå dette målet, og at vi i NKS har en del av ansvaret for hvordan det går.

Det viktigste i kampanja er verving av abonnenter, noe vi i NKS ikke er kommet igang med. Vi må slå fast, kampanja er ikke sikra, den vil aldri bli sikra uten at kommunistene går i spissen ved å abonnere sjøl, for så raskt som mulig å legge ned grunnsteinen for dagsavisa, for så i neste omgang å verve tusenvis av progressive studenter som dagsavisabonnenter.

Det er et alvorlig politisk avvik at at abonnementskampanja saboteres i NKS. Det er å gi et håndslag til borgerskapets fremste håp og ønske: At dagsavisa klassekampen aldri skal bli noen realitet.

Faktum er at det ikke finnes noen kampanje i NKS i dag. Vi selger lite Klassekampen, få medlemmer har tegna abonnement på dagsavisa og et lite mindretall av medlemmene gir faste bidrag til tofargemaskina.

Det er ingen tvil, med et slikt "tempo" i kampanja saboterer vi effektivt partiets vedtak om å gi ut Klassekampen som dagsavis fra 1. april. Kamerater vi må begynne med oss sjøl, NKS-au har derfor vedtatt at:

**A) ALLE MEDLEMMER OPPFORDRES
STERKT TIL Å ABONNERE PÅ DAGSAVISA FØR JUL.**

**B) ALLE MEDLEMMER HAR DIREKTIV
OM Å DELTA I LØSSALGET, OG SELGE
MINST 3 EKS. HVER I UKA.**

**C) ALLE MEDLEMMER HAR DIREKTIV
OM Å GI FASTE BIDRAG TIL INNSAM-
LINGA FOR TO-FARGEMASKINA.**

KLASSEKAMPEN 1977 - PRAVDA 1912.

I SUKP(b)s historie oppsummeres den betydninga Pravda hadde for den sosialistiske revolusjon i Russland. Den slår fast at: Pravda erobret arbeiderklassens brede masser for bolsjevismen. Utsatt som den var for uopphørlig politiforfølgelse, bøter og konfiskasjoner fordi den offentliggjorde korrespondenser som sensuren ikke likte, kunne Pravda bare eksistere med den aktive støtten som den fikk fra titusner politisk utviklede arbeidere. Bare takket være store innsamlinger blant arbeiderne kunne Pravda betale de veldige pengebøtene

Ofte kom en betydelig del av opplaget av de konfiskerte nummer av Pravda likevel fram til leserne, da klassebevisste arbeidere om natta kom til trykkeriet og tok med seg avis-pakker."

"Arbeiderne regnet Pravda som sin egen avis, hadde stor tillitt til den og lyttet oppmerksomt til dens røst. Hvert eksemplar av Pravda gikk fra hånd til hånd og ble lest av flerforlide lesere. Den formet deres klassebevissthet, oppdro dem, organiserte dem og kalte dem til kamp."

Stalin tilla Pravda ved en seinere uttalelse denne betydninga: "Pravda 1912 var den som la grunnsteinen for bolsjevismens seier i 1917."

Dette viser at dagsavisa er et prinsipielt viktig spørsmål. Klarsynte borgere av alle slag veit dette og frykter dagsavisa, de veit at dagsavisa vil bety et langt skritt framover for arbeiderklassen, partiet og klassekampen. Målet vårt er å gjøre Klassekampen til en avis for hele arbeiderklassen. I dag er vi på rett vei, arbeidere som har vært ute i streikekamper at de ser på avisa som sin egen. De veit av egen erfaring at Klassekampen er den eneste avisa som konsekvent taler deres sak og slipper deres synspunkter til. Avisas forsvarer kjempende arbeidere mot angrep såvel fra kapitalistene som fra sosialdemo-

kratiske pamper og revisjonister. Som "to - ganger i uka avis" blir ofte Klassekampen hengende etter i dekninga av viktige streiker ol., som ved Linjegods og Zinkenstreiken. Dagsavisa vil kunne støtte opp under arbeiderklassens kamper f.eks. streiker på en helt annen måte enn Klassekampen kan i dag.

Dagsavisa vil bety enormt i støtte og mobilisering til partiets og progressive organisasjoners demonstrasjoner og aksjoner, slik som 21. aug og 1 mai.

Dagsavisa vil på en langt bedre og grundigere måte enn idag ta opp og forklare internasjonale kriser, f.eks. Angola, krigen i Libanon osv. samtidig som revisjonistenes løgner raskt kan bli slått tilbake.

Dagsavisa vil gi muligheter til en mye breiere dekning av kamper i andre lag av befolkningen enn det Klassekampen kan i dag, f.eks. interessekampen blant studentene og skoleelevene.

Dagsavisa vil bety at sannheten om kapitalismen, om arbeiderklassens kamper, om klassesviket til sosialdemokratene og revisjonistene vil komme ut 6 ganger i uka til stadig flere, noe som skremmer borgerne, men som gleder alle progressive.

Dagsavisa vil kunne bli en mektig organisator av massene, enten det deier seg om støtte til arbeidere, småbønder eller studenter. Gjennom tusner på tusner av abonnemener, vil bånd mellom partiet og massene bli styrka. dette vil bli til ei stor kraft i det partiets linje for en aksjon eller streik samtidig over hele landet blir grepet og satt ut i livet av massene.

Dagsavisa er helt nødvendig, og det vil være en viktig og stor seier for arbeiderklassa i Norge at Klassekampen blir dagsavis fra 1 april. Men det er viktig å forstå, at uten massene er dagsavisa et meningsløst beist ei fille som bare tilfredstiller ei lita sektarisk gruppes fruktesløse strev. -fullstendig ufarlig for borgerskapet. Med massene blir dagsavisa Klassekampen Norges Pravda - og legger grunnlaget for den sosialistiske revolusjon i Norge.

ABONNENTENE - RYGGGRADEN I DAGSAVISA

"Alle medlemmer oppfordres til å abonnere på dagsavisa før jul" dvs betale 400 kr. For enkelte kan 400 kr i slutten av semesteret være et tungt løft, men problemet bør løses. Det er lagets kollektive ansvar at flest mulig abonnerer på dagsavisa, kamerater med dårlig råd bør få hjelp. Det kan blant annet gjøres ved at medlemmene går sammen og yter litt hver til et lån. De som har dårlig råd kan også spørre studiekamerater, foreldre osv om et korttidslån til over jul.

Ideen om at dagsavisa allerede er sikra, at denne kampanja som kampanjer tidligere sikkert og lett vil gå seierrikt i mål står sterkt i våre rekker. Dette fører til at medlemmene slapper av og inntar en sjøltilfreds holdning. Vi må slå fast, dagsavisa er ennå ikke sikra, og inntil tusner på tusner har abonnert kan vi ikke slå oss til ro, og sjøl ikke da. Abonnentene er ryggraden i avisa, det betyr at det er de som skal sikre inntektene til den daglige drifta.

Verving av abonnenter er den viktigste delen av kampanja og ideer om at "kampanja går nok i mål uten at jeg verver" og "Kampanja er sikra det haster ikke med å abonnere" setter målet dagsavis 1 april i stor fare. Dette er ei linje som vil føre til at dagsavisa blir ei isolert og blodfattig avis, som fra uke til uke må reddes over kneikene ved stadige inn-samlinger blant egne medlemmer.

LØSSALGET - ET VIKTIG VÅPEN I ABONNEMENTSVERVINGA:

Et stort løssalg er viktig av flere grunner. Mange studenter og skoleelever vil på denne måten få propagandert riktige ideer på mange sake. Videre er løssalget av Klassekampen en viktig måte å verve nye abonnenter på. Løssalg av Klassekampen vil alltid være en viktig oppgave for medlemmene av NKS, sjøl etter at avisa kommer hver dag vil vi måtte drive med et omfattende løssalg, spesielt av onsdagsnummeret på 16 sider.

Dette løssalget skal drives hele året, det vil være et alvorlig avvik om vi kutta løssalget den dagen dagsavisa var et faktum. Da ville vi kutte tusenvis av regelmessige bånd mellom kommunistene og massene. Det tjukke onsdagsnummeret skal vi bruke til løssalg for å skaffe stadig flere abonnenter til dagsavisa. Poenget er, vi må styrke løssalget kraftig nå for å legge grunnlaget for ei omfattende abonnementsverving.

Vi kan ikke basere oss på at et omfattende løssalg etterat dagsavisa kommer skal sikre drifta, det kan bare mange tusen abonnentene. Det vil også være helt umulig for oss å selge et tilstrekkelig stort antall i løssalg hver dag for å holde avisa i live. Arbeidet med avisa ville da sette så store krav til oss at mange andre oppgaver ville bli sabotert.

Medlemmene i NKS synes Klassekampen er ei god avis, ja mange verker slik etter å få lest den at de ikke har tid til å vente til den kommer i posten - de springer i kiosken eller på stand og kjøper den så snart den kommer. Vi leser den og diskuterer med andre medlemmer, og mener at: "Jo dette var virkelig et bra nummer". Problemet er, entusiasmen vår for avisa fører ikke automatisk til at vi kaster oss ut i løssalg for å spre den til massene. Mange gjerne ideer og flere motsigelser står i veien og stenger.

Mange ser på avisa som ei individuell forbruksvare, skjønner ikke at massene har bruk for, og faktisk har interesse av denne avisa. Vi tror at det bare er vi som skjønner at dagsavisa er viktig.

Vi har ikke skjønnt at massene er de virkelige heltene og at vi bare ved hjelp av massene kan gjøre Klassekampen til ei sterk og slagkraftig avis. Uten at tusenvis av arbeidere, studenter, husmødre osv blir spurt om å kjøpe avisa og får tilbud om abonnement klarer vi ikke å gjøre den til det den skal være: Ei kommunistisk masseavis.

Uten massene vil avisa visne bort. bli fullstendig ubruklig som våpen i kamp for sosialismen i Norge. Mange har motsigelser på å selge Klassekampen. Noen sier at "på skolen vår er det umulig å selge pga sikkerheten, vi vil bli registrert og aldri få jobb etterpå."

Det er riktig at borgerskapet driver registrering av kommunister og progressive, det skal vi gjøre så vandkelig som mulig for dem å klare, men løsningen kan ikke bli at vi legger ned KK-salg. Sikkerhetsproblemet må løses gjennom hvilke metoder vi bruker. Det politiske arbeidet må tilpasses de konkrete forholda på hvert enkelt sted, slik også med KK-salg.

Andre kamerater sier at "det er så mye hets, det er vanskelig å selge". Hensikten med hetsen fra borgerskapet er å drive kommunistene til passivitet, isolere dem fra masseene. Legger vi oss flate for hetsen jubler borgerne. Vi må ta alvorlig på og diskutere de problemene mange kamerater har usikkerhet, redsel for å

stå fram med politikken vår. Metoden med å selge i grupper, to og to sammen osv gjør det mulig å støtte og hjelpe hverandre i diskusjoner svare på spørsmål osv.

Sikkerhetsargumentet, hetsen har ført til at mange kamerater har gitt opp KK-salg. Dette viser at de ikke har full forståelse for at massene må få kommunistisk propaganda, for at kapitalismen skal kunne knuses. Vi er de eneste som kan tilføre dem denne. Klassekampen er avisa til arbeiderklassens parti, den fremfører partiets politikk på en rekke områder og vil ha en stor betydning for å styrke partiet. Men ikke isolert ifra og uten massene.

INGEN DAGSAVIS UTEN TRYKKERI.

Borgerskapet lurar fælt på hvor alle pengene til rotasjonskampanja kommer fra. Libertas-organet NÅ mener at vi henter beløpene i noen helt bestemte ambassader, DNA - pamper og en del aviser mener vi gjør underslag fra streikestøttepenger og at innsamlingene som alle "frontene våre" driver egentlig er fordekte rotasjonsinnsamlinger. Vi veit at dette er løgn og reaksjonær propaganda fra ende til annen. De fine resultatene i innsamlinga har vi nådd takket være alle kameratenes innsats. Hovedgrunnen til at vi gang etter gang har overoppfyllt målsettingene våre er de faste bidragene medlemmene har gitt.

Innsamlinga til TO-FARGEMASKINA går framover, men altfor seint, den viktigste grunnen til det er nettopp at få medlemmer gir faste bidrag. Vi kan ikke forlate metoden med faste bidrag nå, sjøl om vi er inne i slutfasen når det gjelder å sikre maskineriet dagsavisa skal rulle ut fra - det vil være å selge skinnen før bjørnen er skutt. På neste lagsmøte samler kampanjeansvarlige inn det første beløpet fra alle medlemmene og sørger for at alle tegner seg for faste bidrag.

Kampanja må organiseres. I mange lag finnes ingen kampanjeansvarlig, ingen organisering eller planlegging.

I disse laga må medlemmene kritisere ledelsen skarpt for å ha

for det første, sabotert og brutt et tidligere direktiv om at kampanjeansvarlig skal velges i alle lag. For det andre, at de går i spissen for å fremme ideen om at "alt går bra, kampanja er sikra" ved å la dagsaviskampanja seile sin egen sjø.

Det er medlemmenes plikt og rett å kritisere ledelsen når den begår feil eller undrar seg oppgaver.

Til medlemmene i de laga det gjelder: Krev de nødvendige organisatoriske tiltaka satt i verk som kan få sving på kampanja.

Kamcrater!

Vi har ikke tid til å samle en eneste dag. Vi må ta alvorlig på det ansvaret vi har for at 1 april skal bli en historisk dag, et stykke historie som skaper entusiasme og økt kampkraft i arbeiderklassen for hver dag som går. 1 april skal bli den dagen da arbeidfolk i den sosialistiske folkerepublikken Norge hra fri for å feire utgivelsen av dagsavisa Klassekampen.

BRUK STUDIESIRKLENE I KK-KAMPANJA

Alle sirkelledere oppfordres til å diskutere dagsavisa på et møte, og viktigheten av at flest mulig tegner abonnement. Bruk også Klassekampen aktivt på møtene, og mobiliser deltagerne for avisa, for å sjølgå ut og selge den og for å tegne abonnement.

Senfralstyrets Au.

☆ Full fres på ROTASJON! ☆

I Klassekampen nr. 89 for 23. nov. viser det seg at NKS har samla inn 44% av målsettinga. Takten i innsamlinga er ikke bra nok. Skal vi klare målet til 1.2-77 må vi ta et krafttak nå, ikke slappe av og lite på at studielånet over jul skal bringe oss sikkert i mål. Fra nå og i tida fram til 1.2 må ukebeløpet opp i 7000 kroner.

Det er nå trykt opp rotasjonslister. Disse vil bli til god hjelp i innsamlinga, derfor må kampanje ansvarlige i laga bestille disse raskt. Tidligere erfaringer viser at vi ved hjelp av lister er i stand til å gå langt ut over egne rekker for å samle inn penger. Tusenvis av progressive studenter ga pengestøtte til mobiliseringsannonser for 21. aug. og 11. sept. demonstrasjonene, samtidig som det ga oss sjansen til mange gode diskusjoner.

BEKJEMP SEKTERISMEN !

Vi har et ideologisk avvik som hindrer oss i å trekke mange uorganiserte med i innsamlinga. Vi trur at de mange tusen studentene som hele året gir penger til streikende arbeidere, til 21. aug. demonstrasjonen og til støtte for den kampen de undertrykte i den tredje verden fører ikke vil gi penger for å sikre trykkeriet til den avisa som konsekvent går i spissen for å organisere og reise støtte for de streikende arbeiderne osv.

Innsamling til rotasjon blir sett på som et problem som lommeboka til kommunistene skal løse, rotasjonspressa er "vår", skal trykke avisa "vår" osv. Dette er tenkning som uttrykker mistillit til massene, tenkning som fører til sektarisme i innsamlinga.

Alle medlemmer må skaffe seg rotasjonslister, spørre de samme som de har på streikestøttelister og som de hadde på 21. aug. lister om de vil gi faste bidrag til rotasjon.

INNSAMLINGSKAMPANJA MÅ ORGANISERES.

Uten at kampanja organiseres, uten at laga velger ansvarlig som fører kontroll med innsamlinga vil vi fortsette å halte avgårde. Mange lag har ikke ansvarlig for kampanja, på lagsmøtene våre henvises rotasjon til en lusen eventuelt plass, ja over lengre tidsrom nevnes den ikke i det hele tatt. Resultatet av denne la-det-skure-å-gå politikken er at svært få medlemmer har tegna seg for faste bidrag. De ansvarlige må begynne med å sikre at alle medlemmene forplikter seg til faste bidrag. Derneft kan vi begynne å konsentrere oss on nære venner og sympatisører, deltakere på studiesirkler, faste KK-kjøpere osv.

Gå grundig tilverks, dvs. sikre den mest framskredne tredjedelen som bidragsytere først, gjennom tålmodig og målretta massearbeid. Innsamlingskampanja pågår hele tida, derfor er det ikke nok at lagsstyret tar et skipertak på neste møte. Velg kampanjeansvarlig, styrk sentralismen!

BRUK ERFARINGENE FRA SOMMER-LEIRENE I INNSAMLINGA !

Utenom somme rleirene diskuteres rotasjonskampanja så og si ikke med uorganiserte. Diskusjonene, entusiasmen for rotasjon og innsamlingsresultatene på leirene står i skarp kontrast til situasjonen nå.

På leirene våre mobiliseres deltakerne til å gi gjennom politiske diskusjoner, enkle metoder tas i bruk for å få inn store beløp. Flere av disse metodene kan brukes i innsamlingskampanja nå. Vi kan arrangere KK-møter eller be sammen venner og kjente til KK-fester for å få inn penger. Auksjoner, kakeutlodding, kultur og politiske appeller vil bringe bfa resultater. Slike fester kan ha positiv virkning utover det å sikre to-fargemaskina, organiserte og sympatisører blir sveisa nærmere sammen, mange politiske spørsmål vil bli diskutert.

FRAM FOR TO - FARGEMASKINA !

Sigmund

VERV ABONNENTER I JULA!

I jula møtes gamle venner - slekt og familie. Dette er en glimrende anledning til å verve nye abonnenter til Klassekampen. Benytt anledningene som byr seg til grundige diskusjoner om dagsavis og tegn abonnenter.

DEN NORSKE REVOLUSJONENS

”PRAVDA” :

Tidleg i haust vart det vedteke at Klassekampen skal koma ut som dagsavis frå 1. april -77. Avisa skal koma ut 6 gonger i veka, med tilsaman 56 revolusjonære arbeideravis-sider. Vi har all grunn til å lykkeynskja oss sjølve med den fyrste kommunistiske dagsavis i Noreg på over 20 år. Men det har kosta tunge løft å koma dit vi er i dag, og det må løftast enno meir framover no. Det er eit stort og viktig steg som skal takast, og ein må spørja seg: Kan vi læra noko av erfaringar gjort i andre land?

LENIN OM DEN KOMMUNISTISKE AVISAS OPPGAVER.

I boka "Hva må gjøres" frå 1902, legg Lenin fram sitt syn på kor turvande det er å utvikle ei revolusjonær i Russland. Her skisserer han tre oppgåver for ei kommunistisk avis:

Ho skal vera agitator, dvs. konsentrera seg om einskilte hovudtankar som kan bli brekkstong for massane sine aksjonar ("gje massane ein ide"). Samstundes skal avisa vera propagandist, dvs. sameina aksjonsparolane og slagorda med den strategiske planen for partiet, og motivera gjennom ei djupare analyse av situasjonen.

Svært viktig er også dentredje oppgåva til avisa, nemleg å vera kollektiv organisator. Om dette seier Lenin: "Avisa er ikkje berre ein kollektiv propagandist og ein kollektiv agitator, men også ein kollektiv organisator. I så måte kan ho samanliknast med eit stilas som vert sett opp omkring eit hus under byggjing. Det markerer konturne av byggningen, letter sambandet mellom dei einskilte bygningsarbeidarane, hjelper dei til å fordela arbeidet og ha overblikk over dei felles resultatata som vert oppnådde ved det organiserte arbeidet."

Vidare seier han: "Dersom vi hadde ei avis ville synsvidda av organisasjonsarbeidet straks verta mange gonger vidare, og suksessen ein stad ville oppmuntra til meir framgong og ville vekkja ynskjet om å utnytta erfaringane mellom kameratane elles i landet... Einkvar demonstrasjon og kamp ville verta vegen og diskutert på alle måtar i heile Russland." Og han sler fast: "Dette bladet vil verta ein liten del av ein veldig smiebelg som bles kvar gnist i klassekampen og folkeharmen opp til ein allmenn brann".

PRAVDA SOM DAGSAVIS.

Desse synspunkta hos Lenin skapte forståing for dagsavisa, og i 1912 såg "Pravda" dagslyset. Kva rolle spela denne avisa i kampen for revolusjonen? Kva kan vi læra?

I SUKP (b)s historie summerer dei sovjetiske kommunistane opp erfaringane frå utgjevinga av Pravda som dagsavis:

"Alt før "Pravda", kom den bolsjeviske vekeavisa "Svesda" ut. Ho var berekna på dei politisk utvikla arbeidarane. "Svesda" spela ein stor rolle under Lena-handlingane. I ho vart det offentleggjort ei rekkje politiske kampartiklar av Lenin og Stalin, som mobiliserte arbeidarklassen til kamp. Men under det revolusjonære oppsvinget var ei vekeavis ikkje lenger tilstrekkelig for det bolsjeviske partiet. Dei trong ei dagleg politisk masseavis retta inn på dei breiaste lag av arbeidarane. Og ei slik avis var "Pravda".

I denne perioden var "Pravda" sin rolle overmåte stor. Ho erobra dei breie massane i arbeidarklassen for bolsjevismen. Utsett som ho var for stendige politiforfyljingar, bøter og konfiskasjonar fordi ho offentleggjorde artiklar og korrespondansar som sensuren ikkje lika, kunne "Pravda" berre eksistera med den aktive støtta som ho fekk frå titusenvis av politisk utvikla arbeidarar. Berre takka vera store pengeinnsamlingar mellom arbeidarane, kunne "Pravda" betala dei veldige pengebøtene. Ofte kom ein stor del av dei konfiskerte nummera likevel fram til leserane, då klassemedvitne arbeidarar om natta kom til trykkeriet og tok med seg avis-pakkar.

ARBEIDARANES EIGE AVIS.

Tsarregjeringa forbaudd "Pravda" åtte gonger i laupet av to og eit halvt år, men med...

(... det påfølgjande årsrisset har fallt ut - 11
des følger på s. 304)

"Pravda" sto i senteret for kampen for parti-ideen, for attreisinga av eit masseomfattande revolusjonært arbeidarparti. "Pravda" samla dei legale organisasjonane kring dei illegale støttepunkta for det bolsjeviske partiet og innstilte arbeidarrørsla på eit særskilt mål - på å førebu revolusjonen...

Bolsjevikane vart den gongen kalla "pravdister". Saman med "Pravda" vaks det opp ein heil generasjon av det revolusjonære proletariatet som seinare gjennomførte den sosialistiske oktoberrevolusjonen. Bak "Pravda" sto titusenvis og hundretusenvis av arbeidarar. Under det revolusjonære oppsvinget (1912-1914) vart det lagt eit varig fundament for det bolsjeviske massepartiet, eit fundament som ikkje kunne øydst av nokon som helst forfyljingar frå tsarismen i den imperialistiske krigen sin epoke.

Stalin sa: "Pravda frå 1912 var det som la ned grunnsteinen for den bolsjeviske sigeren i 1917!"

DEN NORSKE REVOLUSJONENS "PRAVDA" – KLASSEKAMPEN !

Er det ut frå dette rimeleg å gå ut ifrå at avisa vår "Klassekampen" kan koma til å spela same avgjerande rolla for den sosialistiske revolusjonen i Noreg?

Svaret må verta eit ubetinga JA. Partiet vårt står i dag på ein riktig politikk. Det er opp til oss om vi maktar å propagandera for denne ved å gå breitt ut med avisa og skaffar mange abonnentar, slik at arbeidarklassen og deira allierte verkeleg blir kjent med politikken vår.

Vi er i dag på rett veg. Arbeidarar i streik reknar KK som si eiga avis: Avisar vår er den einaste arbeidaravisa her i landet, ho støttar konsekvent arbeidsfolk i streik

og forsvarar deira demokratiske rettar, ho propaganderar kamp og ho organiserer aksjonar.

Samstundes advarer ho mot den aukande krigsfåren frå supermaktane og peiker på at fåren for ein tredje verdskrig aukar. KK er den einaste avisa som syner at borgarskapet er komen til makta i Sovjet og at sosialimperialismen utgjer den største truselen mot verdas folk. Ho tek opp Sovjet sine provokasjonar i Barentshavet og på Svalbard. Klassekampen er eit viktig våpen mot dei borgarlege arbeidarpartia og deira freistnader på å føra folk bak lyset. Ho avslører konsekvent deira reaksjonære funksjon i klassekampen, som borgarskapet sine agentar og aktive sabotørar av dagskampen.

Klassekampen er vorten ei mykje betre avis enn før, fyrst og fremst av di ho sidan januar i år byrja koma ut to gonger i veka. Men i dag er det heilt turvande med ei dagsavis. Under streiken i Sauda i 1970 kom Klassekampen ur berre ein gong under den ein mnd. lange streiken. Under Linjegodsstreiken synte det seg tydeleg at trongen til ei dagsavis var der: Fyrst to dagar etter det siste politiangrepet kunne KK fortelja kva som hadde hendt. Streiken i Odda syner det same: Vi må ha dagsavis!

*Er su bedre enn...
forts. fra s. 5*

Et borgerlig arbeiderparti må med andre ord lure folk. Det betyr at en rekke mennesker som ønsker å kjempe for arbeiderklassens interesser melder seg inn i det borgerlige arbeiderpartiet fordi de ikke forstår partiets sanne karakter. Men blir partiet noe mer progressivt om det klarer å lure en hel del progressive folk? Sjølsagt ikke.

Kommunistenes oppgave er å avsløre de borgerlige arbeiderpartienes sanne karakter, for å isolere de reaksjonære lederne og trekke de progressive medlemmene og sympatisørene over til seg. Dette gjorde ikke kameratene i eksemplet ovenfor. Tvert imot, de lot seg lure sjøl!

Marte

Stalin slo fast at det var dagsavisa "Pravda" som gjorde det mogeleg å gjennomføra revolusjon så tidleg som i 1917. Klassekampen som dagsavis vil skjerpa og mobilisera arbeidarklassen i Noreg for den sosialistiske revonen. Streikane og aksjonane vil pga avisa stå sterkare. Angrep på og løgner om streikar vil alltid få eit kontant svar. Avisa vil betre kunna organisera støttearbeid. Avisa vil få stor verknad for mobiliseringa til demonstrasjonar (1. mai, 8. mars, 21. august, 11. sept. osv.) Samstundes vil avisa betre bli i stand til raskare, breiare og betre enn før å ta opp studentane sin interessekamp.

Dagsavisa vil gjera det mogeleg for partiet å gjera standpunktet sitt kjent, koma raskare ut med liner og paroler for kampen og dermed styrka partiet sin innverknad på og leing av aksjonar fram til siger.

— FRAM FOR EI KRAFTIG STYRKING
AV KK - KAMPANJA !

— LENGE LEVE KLASSEKAMPEN !

Marcus T.

Oppsummeringa utsatt.

På grunn av innspurten i valgkampen i Studentersamfundet i Oslo, har det ikke vært mulig å gjennomføre de nødvendige diskusjonene omkring oppsummering av husleiestreiken i Oslo i fjor. Dette betyr at oppsummeringa først kommer i neste nummer av 4 mai.

I bl. a Oslo og Stavanger står studentene nå foran nye kraftige leieøkninger, og oppsummeringa vil rettes direkte inn mot å reise nye husleiekamper.

red.

Kamp mot streikebryteriet!

Under Champignon-streiken har vindusrutene hos streikebryterer Åge Gr... d blitt knust. Denne aksjonen er en av mange som brennmerket Gr... d for hans forræderiske gjerning. NKS har ikke deltatt i og kjenner ikke til hvem som gjennomførte aksjonen. Denne aksjonen har vår fulle støtte!

AKSJONEN RETTER SEG MOT EN BEVISST STREIKEBRYTER.

Streikebryteri er ussel gjerning. En streikebryter lar seg bruke av borgerskapet til å bekjempe de rettferdige krava arbeidsfolk går til streik for å få gjennom. I dette tilfellet retten til å organisere seg samt anti-rasistiske krav. Streikebryteren kaster hele sin arbeidskraft inn for å bekjempe disse krava, forsvare Wollebeks "rett" til å være utilsørt rasist, underbetale arbeidskrafta si, nekte dem å organisere seg og sparke dem ut av hus og jobb etter eget hue. I så måte er streikebryteren Gr... d og kapitalisten Wollebekk to alen av samme stykke.

Men Gr... d gjør noe Wollebekk ikke kan. Han redder Wollebeks produksjon, kapitalistens profitt. Uten arbeidere er kapitalisten null verdt. Derfor er streik et skarpt våpen, det rammer kapitalisten i pengepungen. Med Gr... d kan Wollebekk stå i mot de rettferdige krava. Uten Gr... d, vil han enten måtte ofre profitten eller innfri krava.

Gr... d gjør mer Wollebekk ikke kan. Han framstår som arbeider og forsøker og brette opp klassesolidariteten, svekke klassebevisstheten. Gr... er en spydodd i borgerskapets forsøk på å hive streikebrytere inn i enhver streik. Å bekjempe streikebryterei og å støtte rettferdige streiker, det er to sider av samme sak. Å være unnfallende overfor streikebryteri, betyr å erklære for hele arbeiderklassen: "Vi støtter de rettferdige kampene dere reiser, men blir streikebrytere brukt, nytter ikke kampen". Unnfallenhet er det samme som knefall for borgerskapet.

AKSJONEN HAR GJENREIST KAMPEN OG OPINIONEN MOT STREIKEBRYTERE.

Blant arbeidsfolk, og især blant eldre arbeidere, har ikke sosialdemokratiet klart å knekke kampviljen mot streikebryteri. Ruteknuse-aksjonen har fått fram historier om hvordan streikebrytere ble møtt med hard og rettferdig terror i 30-åra. Aksjonen 13

har vært viktig for å trekke fram i lyset at denne simple gjerningen ikke var en sak som hører 20 - og 30-åra til, streikebryteri er en del av klassekampen i dag. Det er svært få som støtter streikebryteriet til Gr... d. Opinionen mot streikebryteriet øker. Et uttrykk for dette er at fire andre streikebrytere har slutta på Champignon.

UENIGHET OM AKSJONEN SKAL LØSES.

Blant progressive studenter er det delte meninger om aksjonen. For å trappe opp støtten til de ni fremmedarbeiderne som gikk i streik på Norsk Champignon, og for å stå mer konsolidert mot borgerskapet, må motsigelser løses.

Dette er noen vanlige argumenter mot aksjonen:

"Jeg er ikke mot denne typen aksjoner, men denne var taktisk feilaktig fordi den isolerte de mest aktive støttene arbeiderne hadde". Argumentet angriper den helt riktige metoden med å ta streikebrytere hardt ved å skyve massene foran seg. Videre sier argumentet at de mest aktive støttene, og deriblant sjølsagt kommunistene, ikke skal befinne seg i den rekka som først utsettes for hets, nemlig den første! Vi mener dette var eksempel på en korrekt fortroppsaksjon. Målsettinga var å fjerne streikebrytere og gjenreise opinionen. I begge saker ble det oppnådd betydelig framgang.

"Vi pådro oss mye hets som har skada AKP(m-l)". Vi må innse at det ikke er mulig å bekjempe streikebryteri effektivt uten at borgerskapet hyler opp. Det er bare når vi lar være å trække borgerskapet på tærne at de holder kjeft. Jo mer de bærer seg, jo klarere er det at vi ikke tråkka feil.

På samme tid er det klart at avisoppslag, den avskyelige klagesangen fra NÅ til Arbeiderbladet, har en virkning. Den er en utfordring til alle NKSere til å diskutere aksjonen med alle vi kjenner. Dersom borgerskapet lykkes i å passivisere kom-

munistene, avholde oss fra å propagandere mot streikebryteriet, da kan borgerskapet gjøre framgang. Men da er det klinkende klart at borgerskapets ytre press virker gjennom våre indre motsigelser. Derfor er det viktig å få enhet i NKS om at aksjonen var riktig.

"Jeg er mot hærverk". Det som ligger bak dette er at det var å gå "for langt" å knuse rutene til G1 id. Det er å gå "over streken". Og hvilken strek? Jo, en av alle de stengslene borgerskapet har satt opp for å hindre massene i å kjempe for sine interesser. Borgerskapet er mot hærverk og vold mot dem sjøl. Aksjonen mot G1 id var en trussel mot G1 id og de andre streikebryterne, med det mål å frata borgerskapet deres farligste våpen mot streikende arbeidere - streikebryterne. Derfor var aksjonen progressiv og i arbeiderklassens tjeneste.

Hærverk eller vold er ikke klasseløst - og vi kommunister støtter all hærverk og vold som er i arbeiderklassens interesser. Argumentet "jeg er i mot all hærverk" dekker over uenighet på aksjonen og at en innbiller seg at det borgerlige demokratiet ikke er borgerskapets diktatur. Vi lar oss lure av de "fredelige" forholdene og det formelle demokratiet i Norge i dag til å tro at det ikke er et diktatur der borgerskapet har uinnskrenket makt vi lever i. Det fører til at vi ikke fatter at lovene er stengsler for vår kamp. De har som mål å få folk til å operere på borgerskapets premisser. Derfor må all legalisme bekjempes!

NKS / AU

FORSLAG TIL SJØLSTUDIER I JULA

Forslaget til beretning til NKS' 2. landsmøte slår fast at de ideologiske røttene til høyreavviket i NKS har sin basis i det klassemessige grunnlaget til forbundet. Den sier at dette blir særlig skjerpa i NKS fordi kameratene på alle plan i organisasjonen har svært dårlig grep om marxismen-leninismen. Fordi den borgerlige ideologien er fullstendig dominerende i det kapitalistiske samfunnet, så er det som Lenin slo fast, at der hvor det ikke eksisterer bevisste kommunistiske ideer, vil det spontant oppstå borgerlige ideer.

Forslaget til beretning sier: "Botemiddelet for å bekjempe den borgerlige ideologien i våre egne rekker er å drive planmessige studier i marxismen-leninismen-Mao Tse-tungs tenkning i forhold til de oppgavene som klassekampen stiller, det er å styrke den ideologiske kampen for den kommunistiske ideologien i våre egne rekker."

På bakgrunn av dette vil vi gi kameratene en del råd om hva de bør studere i juleferien. Vi vil på det sterkeste oppfordre til at dette blir virkelige og grundige studier - ikke glatt gjennomlesning på linje med julelitteraturen ellers!

HVA ER VIKTIG Å STUDERE ?

Vi mener de områdene det er mest om å gjøre å få kommet raskt i gang med skik-

kelige studier på, er de følgende:
- spørsmålet om sosialimperialismen,
- spørsmålet om revisjonismen og
- den kommunistiske masselinja.

AKP (m-l) har slått fast at kjerna i høyreavviket er en feilaktig holdning til den moderne revisjonismen og sosialimperialismen. Praksisen vår - det siste halve året ikke minst - viser at vi har meget store avvik disse to områdene. Store deler av NKS gjorde lite eller ingenting med mobiliseringa til 21. august-demonstrasjonen. Dette er uttrykk for at de ser på det å mobilisere tusenvis av folk mot sosialimperialismen som uviktig eller unødvendig, og at de ser på kampen mot sosialimperialismen som en underordna oppgave. Når kamerater klager over at Klassekampen skriver for mye om sosialimperialismen eller når de fullstendig unnlater å diskutere dette spørsmålet med folk - så er det uttrykk for akkurat det samme: at en ser på sosialimperialismen som ufarlig.

Når det gjelder revisjonismen kan vi trekke fram eksempel på eksempel på at kameratene betrakter SV, KUL osv. som "ikke så bra som oss" men langt "bedre" enn DKSF. Kameratene ser ikke på revisjonismen som konsekvent borgerlig agentur som tilmed er farligere enn DKSF fordi de framstiller seg "marxister" osv. Vår lite offensive valgkamp mot "Sosialistisk Front" i DNS i Oslo i høst er et uttrykk for sånn tenkning.

Det har kommet fram i beretningsdiskusjonen at kameratene erstatter noe av det som er kjerna i den kommunistiske masselinja - at kommunistene skal gå i spissen å reise massene til kamp for deres egne interesser - med ei linje som slår til lyd for at kommunistene skal bli anerkjent av massene som et hyggelig menneske istedetfor som deres ledere. Under dekke av å være noe annet, er dette uttrykk for den samme mistilliten til at massene kan gjøre opprør og utgjøre noen kraft i klassekampen - som den selvnýtende sekterismen, som ellers preger massearbeidet vårt. Begge er borgerskapets linjer for å isolere massene fra deres kommunistiske ledere.

FORSLAG TIL STUDIER:

1) VEDTAK OM SOSIALIMPERIALISMEN fra AKP(m-l)s landskonferanse nov. 1974. (I Oktoberboka: Sosialimperialismen).

- Vedtaket er i kortfatta form noe av det mest helhetlige som er laga om sosialimperialismen. Det trekker en skarp grenselinje mot de mange feilaktige ideene som finnes om Sovjet. Selv om det er vunnet mange nye erfaringer om Sovjet og sosialimperialismen i løpet av de to åra som er gått siden vedtaket ble laga, så er hovedlinja helt korrekt. Vedtaket er en slags ABC i forståelsen av Sovjet, en ABC som NKS aldri har gjennomført studier i - og som vår praksis viser at vi aldri har tilegna oss.

2) MATERIALISTEN 3/75, ALLERN: SOVJETKAPITALISMEN OG VARESPØRSMÅLET.

- Dersom en ikke forstår at Sovjet er kapitalistisk kan en heller ikke forstå hvordan det kan ha seg at denne staten er en aggressiv imperialistmakt som prøver å vinne verdensherredømme. Talsmennene for denne staten forandrer formdrakt etter stemningen blant dem de vil prøve å lure. I universitetsmiljø trenger de talsmenn av den "subtile" Ebbing-typen. Et av kjernespoørsmåla i kampen mot denne Sovjetagenten og i det hele tatt i forståelsen av at den sovjetiske økonomien virkelig er en kapitalistisk økonomi er varespørsmålet. Denne artikkelen viser at kapitalismens grunnleggende trekk er restaurert i Sovjet.

3) LENIN: "IMPERIALISMEN OCH SOCIALISMENS SPLITTRING".

(Svensk Oktober. Et utdrag av artikkelen står i Røde Fane 4/75).

Beretningsdiskusjonen har vist at kame-

ratene i NKS har en grunn og overflatisk forståelse av revisjonismen og de borgerlige arbeiderpartiene. Fordi vi bl. a. ikke skjønner at de er konsekvente agenturer for borgerskapet og at de må forklæ seg etter det "miljøet" de opptrer i for å utføre oppgava si - så lar vi oss stadig lure, og hvordan skal vi klare å avsløre dem for massene når vi er lurt sjøl? Denne artikkelen viser hva som er det sosiale grunnlaget for disse partiene, hvilken rolle de skal utføre for borgerskapet og hvor viktig det er å føre en prinsippfast kamp mot dem.

4) "MASSENE ER DE VIRKELIGE HELTENE". (Oktoberheftet med tekster om masselinja av Mao Tsetung, Lenin, Stalin og Dimitrov).

Vi oppsummerer stadig hvor dårlig det står til med masselinja vår. Masselinja er et problem, om det problemet sier Mao: "Det som er grunnlaget for å løse dette problemet er naturligvis å drive ideologisk skolering på masselinja, men samtidig må vi lære disse kameratene en rekke konkrete arbeidsmetoder" (En tale til redaksjonsstaben...).

Vi kan aldri klare å utrydde de grove feila våre på masselinja uten at vi driver grundige studier av hva den kommunistiske masselinja egentlig er for noe. De kommunistiske klassikerne er dem som best kan hjelpe oss med å finne ut av det.

Til slutt vil vi anbefale RØDE FANE og oppfordre kameratene til å tegne abonnement umiddelbart! Det siste nr. inneholder bl. a. viktige artikler av Mao om kampen mellom de to veiene i partiet - dette er nyttig lesning for alle NKSere i en tid med beretningsdiskusjon. Ellers inneholder det viktige artikler om Ungarn -56, et spørsmål hvor vi lenge har latt oss lure av den moderne revisjonismen.

Mange av kameratene har sikkert lest en del av de foreslåtte artiklene før. La dere ikke stanse av det! Praksisen vår viser at dette på langt nær er tilstrekkelig - artiklene må studies grundig om igjen og om igjen. Se deres egen og lagets praksis i lys av det artiklene streker opp - slåss for å forandre praksisen!

Svalbard er norsk land - avvis sovjetisk press

NASJONALISME FRA AKP.

M1-bevegelsen har reist parola "Svalbard er norsk land". Jeg har diskutert dette med en del kamerater. De sier det er viktig å reise parola fordi Sovjet truer verdensfreden. Dette argumentet holder ikke - da hadde det vært bedre med parola "Avvis Sovjets aggresjon i Barentshavet".

Hva er innholdet i parola Svalbard er norsk land? Jeg mener det er nasjonalistisk - at det er en støtte til borgerskapet. Når AKP sier at Svalbard er norsk - og at utenlandske konsern skal ut av Svalbard - er dette en styrking av de norske interessene på Svalbard. Det er en støtte til Norges imperialistiske interesser og ikke verdig kommunister å støtte.

Vår oppgave er tvert imot proletarisk internasjonalsisme - å gå imot at imperialister undertrykker og annekterer land under reaksjonære paroler som forsvar av landet osv.

Tom.

SVAR:

SVALBARD ER NORSK LAND - AVVIS SOVJETISK PRESS.

Angrepa på Svalbard er sosialimperialismens første skritt for å legge Norge under seg. Å unnlate å propagandere denne faren, å unnlate å reise arbeiderklassen og folket til motstand mot denne aggressive politikken, - er å legge landet forsvarsløst for Sovjet.

Tom står for dette. Sjøl om han ikke sier det er konsekvensen av innlegget hans at vi skal oppgi Svalbard - overlate råderetten til imperialismakten - til Sovjet.

I dag er dette borgerskapet og revisjonistenes linje i Svalbardsspørsmålet. Revisjonistene krydrer sitt standpunkt med de samme røde frasene som Tom har bitt på: Kaste vrak på sjølråderetten, skape forvirring om nasjonalisme og proletarisk internasjonalsisme.

Standpunktene til Tom er en del utbredt i organisasjonen. Særlig der revisjonistene KUL, SV og trotskistene har propagandert sine ideer har en del medlemmer tvilt på hva som er ei riktig linje. Derfor er det viktig å avsløre det revisjonistene står for - og de argumentene som Tom fører fram.

SVALBARD ER NORSK LAND.

Svalbard har ei historie som viser at den hører inn under Norge. Øya ligger nærmest Norge, normenn har drevet virksomhet der i flere hundre år. Det har blitt slått fast ved lov i 1925 - og det har aldri vært noe annet land som har bestridt at Svalbard er norsk. Det finnes heller ingen urbefolkning - ingenting som skiller denne øya fra Jan Mayen, Hopen og Bjørnøya.

Det Tom gjør feil er å stirre seg blind på at borgerskapet i Norge er imperialistisk og så skulle ethvert krav om kontroll over et landområde være en imperialistisk. Tom ser ikke på historia og tar stilling utifra den. Vi støtter sjølsagt ikke de imperialistiske interessene til Norge. Vi støtter ikke noe krav om Grønland, eller krav om landa på sørpolen - Bouvet-øya, Peter I øy og deler av antarktis, fordi dette er uttrykk for Norges imperialistiske interesser og ingen naturlig del av Norge.

Det Tom er uenig i er at kommunister reiser parola om å forsvare Svalbard. Dette skal være å gå borgerskapets ærend.

Hvordan er virkeligheten?

Virkeligheten er en helt annen. Det norske borgerskapet har siden imperialismen skjøt fart ikke ofra nasjonen og sjølråderetten en tanke. Under vingene på ei stor og sterk imperialismakt har borgerskapet alltid tatt seg til rette. I dag heter denne imperialismakta USA - om ikke lenge kan den hete Sovjet. Borgerskapet reiser ikke som Tom tror parola om at Svalbard er norsk land. Tvert imot ønsker de utenlandske imperialismakter velkommen til Svalbard - de er unfallende overfor Sovjets aggresjon. De selger beitemarker til imperialismakten for dollars og rubler - bit for bit selger de landet og oppgir sjølråderetten.

Denne linja er identisk med de moderne revisjonistene. De skriker høylydt opp om at vi står på borgerskapets side. Faktum er at de sjøl gjør det. De har aldri ytra noe om forsvar av Svalbard. Bak utflukter om at det er et formelt spørsmål, at det er uviktig, at borgerskapet er hovedfienden - at de går imot norsk imperialism osv - står

for det samme foræderiet som borgerskapet. De hevder at Norge er ei imperialismakt på linje med USA og Sovjet, og vi skal ikke forsvare Norge mot overgrepa fra en annen imperialismakt.

Norge er et lite imperialistisk land. Vår sjølråderett er trua av de mellomstore imperialistmaktene - og spesielt USA og Sovjet.

Vi reiste parola om forsvar av sjølråderetten under EEC-kampen. Mener Tom at dette skulle være feil? Vi kommunister er konsekvente forsvarere av sjølråderetten. Vi går sjølsagt imot borgerskapets forsøk på å utnytte det norske folkets patriotisme for å fremme sine imperialistiske interesser. Men vi kaster ikke sjølråderetten overbord for det.

Enhver innskrenking av sjølråderetten er et angrep spesielt på arbeiderklassen. I dag har borgerskapet solgt store deler av norsk suverenitet til utenlandsk imperialisme - spesielt er vi knytta til USA økonomisk, politisk og militært. Mener Tom at det er gæærnt å kjempe mot denne innflytelsen? Det er klart at alle angrepa på sjølråderetten, fungerer undertrykkende og innskrenker arbeiderklassens rettigheter og muligheter. Disse angrepa kommer også på flere andre områder som språklig og kulturelt.

Kampen for den nasjonale sjølråderetten - er kampen mot nasjonal undertrykking for arbeiderklassen og folkets rettigheter. Å styrke sjølråderetten betyr å styrke arbeiderklassens rettigheter - det betyr å styrke muligheten for revolusjon.

Derfor er parola Svalbard er norsk land - avvis Sovjetisk press - arbeiderklassens og folkets parole.

Under imperialismen er det bare arbeiderklassen og folket som har interesse av å beholde sjølråderetten - og som er i stand til å kjempe for å forsvare den.

Tom påstår at denne kampen for sjølråderetten står i motstrid til proletarisk internasjonalsisme. Dette er fullstendig feil. Når vi kjemper for arbeiderklassens rettigheter og styrker muligheten til å lage revolusjon er vi en mektig støtte for verdens folk. Når

vi kjemper mot angrepa fra det imperialistiske borgerskapet i andre land og spesielt USA og Sovjet fører vi kampen mot den samme hovedfienden som folkene i hele verden kjemper mot.

Det er ikke for å styrke norsk imperialisme vi krever utenlandske imperialistmakter ut av Svalbard. Vi kjemper for at utenlandske interesser skal ut av Svalbard, ut fra oljefeltene og ut av 200 mils fiskerigrense fordi vi er imot å selge råderetten til utenlandske imperialister.

Parola Svalbard er norsk land er ei viktig parole. Det er ei parole som er retta mot borgerskapets svik av nasjonens interesser. Ei parole som er retta mot imperialismens interesser på Svalbard - mot Sovjet. Det er ei parole som er retta for at det norske folket skal forsvare Norges sjølstendighet.

SVALBARD ER EI VIKTIG BRIKKE I SUPERMAKTENES SPILL.

Svalbard er prøvesteinen for sosialimperialismen i nord. Å tillate Sovjets agressjoner på Svalbard - er å tillate at Sovjet tar første skritt fram mot å underlegge seg Norge. Denne okkupasjonen vil bety hard undertrykkelse av det norske folket.

Bare arbeiderklassen og det arbeidende folket kan forsvare Norge mot imperialismen. De som sier det er uviktig, uvesentlig å forsvare Svalbard sier egentlig at det er uviktig å advare mot faren fra Sovjet, at det er uviktig å forberede arbeiderklassen og folket til forsvar av den nasjonale sjølråderetten. Vår oppgave er i dag å gå offensivt ut med parola Svalbard er norsk land - avvis Sovjetisk press, mobilisere folk til forsvar av landet - og avsløre alle borgere og revisjonister som vil oppgi sjølråderetten og svikte nasjonen.

ELSE

REVISJONISTENE STÅR FOR EI BORGERLIG LINJE I SOLIDARITET SARBEIDET

Når Aftenposten satte igang ei innsamling under borgerkrigen i Spania til fattige fiskere i Nord-Norge, når borgerskapet kjører ut brei støtte til "fredsbevegelsen i Nord Irland" ser vi klart at de står for ei borgerlig og reaksjonær linje - som har til eneste hensikt å bedra folk og hindre at de slutter opp om en riktig politikk.

forts. n. side

En del kamerater har illusjoner om at revisjonistenes solidaritetsarbeid i forhold til Chile. Revisjonistene er borgerlige - og i solidaritetsarbeidet som overalt ellers står de for ei borgerlig reaksjonær linje. Deres hensikt er utelukkende å styrke seg sjøl - og avspore solidaritetsarbeidet.

GRUNNLAGET FOR SOLIDARITETSARBEID ER PROLETARISK INTERNASJONALISME

I den imperialistiske fasen av kapitalismen er forutsetningen for revolusjon ikke bestemt ut fra forholdene i de enkelte land, men av situasjonen i hele det imperialistiske verdens systemet. Landa i den 3. verden er i dag en viktig ressurs for imperialismen, samtidig som de undertrykte folkene og nasjonenes kamp mot imperialismen utgjør en enorm kraft. Deres frigjøring vil bety en enorm svekkelse av imperialismen - og styrke muligheten for revolusjon i alle land. Dette gjør det til en forutsetning for revolusjonen at proletariatet internasjonalt støtter hverandre - og på den mest bestemte og aktive måten støtter folket og de undertrykte nasjonene mot imperialismen. Vi skal resolutt støtte kampene de fører - vi skal trekke lærdommene av kampen overfor den norske arbeiderklassen.

REVISJONISTENES SOLIDARITETSARBEID: MOT VERDENS FOLK - FOR IMPERIALISME OG REAKSJON.

Revisjonistene propaganderer for Sovjet, for frigjøringsbevegelser som er underlagt Sovjet (MPLA, ANC - Sør-Afrika) mot Kinas utenrikspolitikk.

De går ikke inn for å bygge solidariteten mellom det norske folket og verdens folk i kamp mot imperialismen.

F. eks. i Palestinaarbeid. Palestinafrontens innsamling nevner ikke et ord om imperialisme, sionisme - om støtte til den væpna kampen palestinerne fører. De

mobiliserer på lidelsen og humanismen ikke på forståelsen av palestineres rettferdige kamp. I siste nummer av Palestinafrontens avis garanterer tilogmed Palestinafronten en skeptisk leser at pengene ikke går til PLO - han kan være helt trygg. På denne måten blir aksjonen deres ingen politisk støtte til det kjempende palestinske folket. Palestinerne og

vietnameserne har understreka sjøl at pengene spiller mindre rolle - det er den politiske støtten for deres kamp mot imperialismen som er viktig.

REVISJONISTENE OG CHILE.

Revisjonistene tapte kampen om å føre Chile fra en til statskapitalisme under sin ledelse - støtta på Sovjet. De førte det chilenske folket ut i et blodbad. I dag propaganderer de i noe forskjellige varianter ei oppsummering av Chile som står for den samme linja - og de fører den også ut i solidaritetsarbeidet. Revisjonistene vil ikke at folket skal ta makta i Chile. Deres siktemål er å velte juntaen - få et mer liberalt borgerlig styre der de sjøl kan arbeide seg fram i en regjeringssposisjon.

Derfor går de imot motstandskomiteene som er folkets aktive kamp mot fascismen. Derfor går de inn for at eventuell kamp skal foregå i de idag tillatte organisasjoner. Faglige organisasjoner, blant kvinner på mødrehygienekontor, studiesirkler, idrettsklubber, kunst og kultursirkler. De sier videre at "der skal de gjennom alvorlig kamp og ikke bare med prat bygge opp makt mot borgerskapet og imperialismen".

I solidaritetsarbeidet kommer denne linja til uttrykk i ... "Vi tillegger den diplomatiske og økonomiske isolasjon av det chilenske militærdiktatuet på alle plan en fundamentell betydning."

Hvor er solidariteten til det kjempende chilenske folket, hvor er solidariteten mellom det norske og chilenske folket? I Chileaksjonens løpesedler er folkets motstandskamp blitt borte. Revisjonistene er ikke for at folkets kamp skal seire. De sier: Full økonomisk og diplomatisk boikott av chielejuntaen. Å bare føre ut denne parola er å svikte det chilenske folkets kamp. Det er å svikte solidariteten mellom det norske og chilenske folk. Det er ei borgerlig linje som fører den støtten og sympatien folket i Norge har til det kjempende chilenske folket på avveie.

RAKT IMOT DETTE STÅR VÅR LINJE I SOLIDARITETSARBEIDET FOR CHILE.

Vi sier det viktigste er å vinne solidaritet og politisk støtte blant folket i Norge for

det kjempende chilenske folket. Støtte for kampen - mot imperialism og fascisme. Vår oppgave er å propagandere de chilenske erfaringene for folket i Norge. Derfor stiller vi parolene: Støtt motstandskampen i Chile. Lær av Chile bare væpna kamp gir seier. Vi propaganderer at USA - imperialismen, borgerskapet og militærapparatene er dødsfiender av folket. Vi propaganderer parlamentarismens fallitt, revisjonistenes rolle - og at arbeiderklassen og folket må stole på egne krefter.

VI STØTTER OGSÅ BOIKOTTAKSJONER OG DIPLOMATISK ISOLASJON.

Boikottaksjonene og kravet om at Norge skal bryte sine diplomatiske forbindelser med Chile - tar sitt uttrykk i folkets sympati og støtte til det chilenske folket. Å avvise boikottaksjonene er å overlate store deler av solidaritetsbevegelsen til borerskapet og revisjonistene.

Gjennom boikottaksjonene viser vi en stor støtte til det chilenske folket. Når svenske lossearbeidere nekter å losse en chilensk båt - betyr dette lite økonomisk - i forhold til inspirasjonen det gir det chilenske folket at arbeiderklassen aktivt uttrykker solidaritet med deres kamp.

Gjennom boikottaksjoner og krav om diplomatisk brudd retter vi søkelyset på krefter som støtter juntaen. F. eks:

- bedrifter som selger til og kjøper fra juntaen.
- Norsk Front som har forbindelse med fascistene
- Nobelkomiteen som gir økonomiprisen til juntaens økonomiske rådgiver.

Gjennom boikottaksjonene kan vi propagandere den riktige linja i solidaritetsarbeidet - Vi skal avsløre revisjonistenes ideer om at juntaen kan boikottes ihjel, avsløre deres svik overfor det kjempende chilenske folket -og arbeide for solidariteten mellom det chilenske og norske folk i kampen for sosialismen - mot imperialismen og reaksjon.

Vår linje i solidaritetsarbeidet står i skarp motstrid til revisjonistenes. En del kamerater har angrepet Chileaksjonen for

å være sekterske, for ikke å samarbeide med chilekomiteen. Det er riktig å angripe deres sekterske og sjåvinisme som er overordna støtte til det chilenske folket. Men viktigere er å vise at de står for ei borerlig linje i solidaritetsarbeidet. Ei linje som står i motstrid til proletarisk internasjonalisme.

RED.

10 kr direkte til motstandskampen i CHILE

100 000 KRONER TIL MOTSTANDSKOMITEENE

362

Solidaritetskomiteen for Chile, pb 66 Blindern, Oslo 3
postgiro 2 28 08 99

KAMERATER:

ABONNER PÅ RØDE FANE, AKP(m-l)s TEORETISKE TIDSSKRIFT

Det er nødvendig å studere

Kampen mot utbyttinga og undertrykkinga blir utkjempa hver dag over hele verden. Men skal kampen føre til seier, både den daglige kampen og den sosialistiske revolusjonen, trenger den riktige retningslinjer.

Derfor er det ikke nok å ta standpunkt for det riktige og mot det som er svart og reaksjonært.

Ja, det er ikke nok å delta i kampen heller.

Det er nødvendig å studere, nødvendig å sette seg inn i assen kampen

mellom riktig og gærnt, mellom progressivt og reaksjonært står på teoriens område. Ellers vil en bli bedratt av vakre ord og løfter i kampens løp, en vil mangle en kurs å styre etter, en vil ikke vite assen en skal kjempe, mot hva og for hva.

Du må ha kunnskaper om det som virkelig skjer. Og du må kjenne forskjellen på kommunisme og revisjonisme.

Derfor trenger du Røde Fane.

-- forts. fra s. 11

Arbeidarane si hjelp byrja ho å koma ut på ny under liknande namn .. Medan "Pravda" vart spreidd i 40 000 eksemplrar i gjenomsnitt kvar dag, steig opplaget til den mensjevikiske dagsavisa "Lutsj" aldri over 15-16 000.

Arbeidarane rekna "Pravda" for si eiga avis, hadde stor tillit til ho og lytta merkamt til røysta hennar. Kvart eksemplar av "Pravda" gjekk frå hånd til hånd og vart lesen av fleirfoldige lesarar. Ho forma deira klassemedvit, oppdrog dem, organiserte dei og kalla dei til kamp...

forts. s. 11...